

Prima instanță: judecătoria Buiucani, mun. Chișinău (jud. Sv. Balmuș)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, M. Moraru, A. Nogai)

DECIZIE

10 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Transnet” împotriva deciziei din 23 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Transnet” împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea pricinii civile în termen rezonabil și încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin încălcarea pretinsă, precum și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La data de 27.01.2015 Societatea cu Răspundere Limitată „Transnet” (în continuare SRL „Transnet”) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea pricinii civile în termen rezonabil și încasarea prejudiciului material, moral cauzat prin încălcarea pretinsă, precum și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a invocat că la 29.08.2012 Inspectoratul Fiscal de Stat Botanica prin decizia nr. 0300044855 a suspendat operațiunile bancare ale contribuabilului SRL „Transnet” fără nici un motiv. La întrebările contribuabilului care este motivul blocării conturilor IFS Botanica a refuzat să răspundă.

Mai indică reclamantul că la 19.09.2012 a depus acțiune împotriva deciziei nr. 0300044855 a pârâtului IFS Botanica la Curtea de Apel Chișinău, înregistrată sub nr. 2197.

Prin încheierea din 20.09.2012 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit acțiunea înaintată, din motivul nerespectării procedurii de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară, deși obiectul litigiului era blocarea abuzivă și ilegală a conturilor și respectiv, a activității contribuabilului.

La 29.11.2012 SRL „Transnet” a depus acțiune în instanța de judecată împotriva Inspectoratului Fiscal la Curtea de Apel Chișinău privind anularea deciziei nr. 0300044855 din 29.08.2012 cu referire la suspendarea operațiunilor bancare, repararea prejudiciului material în sumă de 50000 lei, restituirea în contul contribuabilului a sumelor sustrase nejustificat și abuziv, aplicarea dobânzii de întârziere și a penalităților la aceste sume.

Prin încheierea din 04.12.2012 a Curții de Apel Chișinău pricina a fost strămutată pentru judecare după competență la Judecătoria Botanica, mun. Chișinău. Prin încheierea din 14.12.2012 instanța a dispus de a nu da curs cererii de chemare în judecată, acordându-i reclamantului termen până la 10.01.2013 pentru lichidarea neajunsurilor, drept rezultat, prin încheierea din 11.01.2013 s-a restituit acțiunea, din motivul neînlăturării neajunsurilor.

La data de 02.04.2013 SRL „Transnet” a mai depus o dată acțiune în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Botanica mun. Chișinău la Judecătoria Botanica mun. Chișinău privind anularea deciziei, repararea prejudiciului material și a venitului ratat.

Prin încheierea din 08.04.2013 a judecătoriei Botanica mun. Chișinău s-a restituit cererea de chemare în judecată din 02.04.2013, iar prin decizia din 24.06.2013 a Curții de Apel Chișinău s-a casat încheierea instanței de fond și s-a remis cauza la rejudicare la Judecătoria Botanica mun. Chișinău.

Prin hotărârea din 28.11.2013 a judecătoriei Botanica mun. Chișinău s-a respins acțiunea înaintată de SRL „Transnet” ca fiind nefondată.

Prin decizia din 20.05.2014 a Curții de Apel Chișinău s-a casat parțial hotărârea primei instanțe în partea ce ține de respingerea cererii de anulare a dispoziției de suspendare a operațiunilor bancare ale contribuabilului, fiind emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care s-a anulat ca ilegală dispoziția nr. 0300044855 din 29.08.2012, iar în partea ce ține de repararea prejudiciului material și a venitului ratat, hotărârea din 28.11.2013 a judecătoriei Botanica mun. Chișinău a fost menținută.

Afirmă reclamantul că la 22.05.2014 a depus în cancelaria Curții de Apel Chișinău cerere, înregistrată sub nr. 5349, solicitând eliberarea deciziei motivate, pronunțate la 20.05.2014.

La data de 11.07.2014 fără a dispune de copia deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău, a depus la Curtea Supremă de Justiție recurs nemotivat, înregistrat sub nr. 02-2945.

Susține reclamantul, că până în prezent nu a primit nici un răspuns cu referire la examinarea recursului depus la Curtea Supremă de Justiție, nu a fost informat cu referire la rezultatul examinării. Însă, din agenda ședințelor Curții Supreme de Justiție a aflat că recursul său a fost respins ca inadmisibil.

Solicită constatarea faptului încălcării dreptului reclamantului la examinarea în termen rezonabil a cauzei civile și încasarea din bugetul de stat în beneficiul reclamantului a prejudiciului moral și material în suma de 525000 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 8000 lei.

Prin hotărârea din 02.04.2015 a judecătoriei Buiucani mun. Chișinău a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Transnet” împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea

pricinii civile în termen rezonabil și încasarea prejudiciului material, moral cauzat prin încălcarea pretinsă, precum și a cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 23 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de SRL „Transnet” și s-a menținut hotărîrea din 02.04.2015 a judecătorei Buiucani mun. Chișinău.

La data de 20 noiembrie 2015 SRL „Transnet” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea hotărîrilor instanțelor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia contestată este ilegală, neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece nu au fost elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, fapt ce a dus la soluționarea greșită a pricinii.

La fel, susține recurentul că la adoptarea deciziei instanței de apel s-a încălcat și s-au aplicat eronat normele de drept material și de drept procedural, ceea ce denotă că i-au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale acestuia.

Afirmă recurentul că instanța de apel a denaturat textul hotărîrii din 18.02.2015 a judecătorei Botanica insinuînd precum că, ar fi fost necesară completarea materialelor cauzei cu documente justificative, fără a indica care sunt aceste acte.

Consideră că, afirmația instanței de apel precum că, cererea înaintată de reclamant privind recuzarea judecătorului ar fi dus la amînarea examinării cauzei, nu corespunde adevărului, este absurdă și lipsită de logică. Mai mult ca atît, reclamantul a depus cerere de recuzare după ce judecătorul a fixat data primei ședințe de judecată peste 107 zile de la depunerea acțiunii din 02.04.2013, iar examinarea recuzării a avut loc pînă la data fixată. Astfel, consideră că instanța de apel a respins acțiunea fără a analiza circumstanțele pricinii în raport cu probele anexate la dosar.

Afirmă că instanța de apel, ca și prima instanță, a denaturat conținutul acțiunii reclamantului de anulare a blocării abuzive și ilegale a conturilor bancare ale contribuabilului SRL „Transnet” de către IFS Botanica, insinuînd precum că, acesta ar fi o simplă pricină civilă și că este rezonabil să se examineze în timp de 1 (un) an 7 luni și 24 de zile, ajungînd la o concluzie eronată. În opinia instanței, blocarea abuzivă și ilegală a conturilor bancare a contribuabilului, care activează numai prin virament, adică blocarea activității contribuabilului pe termen de 1 (un) an 7 luni și 24 de zile este destul de rezonabil. Pe cînd, în realitate reclamantul a solicitat anularea actului ca ilegal în instanța de contencios administrativ, care a durat 1 (un) an 7 luni și 24 de zile, procesul fiind tergiversat cu 391 de zile numai din vina instanței care se opunea insistent examinării juste și rapide a pricinii: din greșelile primei instanțe - cu 160 de zile; din încălcarea normelor imperative de drept - cu 109 de zile; din încălcarea termenelor de redactare și expediere a hotărîrii și deciziei – cu 122 de zile, fapt ce rezultă din textul hotărîrii din 18.02.2015 a judecătorei Botanica mun. Chișinău.

Relatează că, în acest timp contribuabilul a pierdut clienții, iar proprietarii SRL „Transnet”, care activau în funcție de director și contabil - șef la SRL „Transnet”, au rămas fără un loc de muncă și fără o sursă de existență. Deci, prin acțiunile instanței de judecată, reclamantului i s-a încălcat dreptul la muncă și la proprietatea privată, drepturi consfințite și în Constituția RM.

Declară că, instanța de apel nu s-a pronunțat în nici un mod asupra prejudiciului material solicitat de către recurent. Instanța de apel a denaturat conținutul cererii

recurentului insinuînd că acesta ar fi solicitat numai prejudiciul moral, pe cînd în acțiunea înaintată s-a solicitat și prejudiciul material în sumă de 525000 lei.

Menționează că, contribuabilul SRL „Transnet” activează din 2003 și pînă în 2012 (pînă la blocarea abuzivă și ilegală a conturilor bancare de la Banca de Economii), a achitat cu bună-credință toate taxele și impozitele la bugetul de stat, chiar avînd și o supraplată în sumă de 10730 lei, pe care IFS Botanica refuză din 15.08.2011 să o restituie contribuabilului. Iar suma de 525000 lei a fost calculată din considerentele că pe perioada de activitate din 2003 pînă la blocarea contului în 2012 contribuabilul SRL „Transnet” a fost plătitor de TVA, cea ce înseamnă că rulajele bancare anuale erau de cel puțin 300000 lei, iar după modificarea Codului Fiscal de cel puțin 100000 lei.

Precizează că, deoarece a fost privat de dreptul de a activa, contribuabilul a ratat un venit și a fost prejudiciat material. Toate probele supraplății contribuabilului la bugetul de stat se află la IFS Botanica, care n-a benevoit să le prezinte în instanța de judecată. Însă, instanța de apel, în lipsa unui suport probatoriu, a dat o apreciere eronată precum că, instanțele au acționat cu bună-credință, cu o suficientă diligență, au întreprins toate măsurile necesare în vederea examinării și soluționării rapide, obiective sub toate aspectele a cauzei civile, fapt care nu corespunde adevărului.

În opinia sa, din textul deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2015 rezultă că instanța nu a verificat circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanțe, ci doar a afirmat sau infirmat unele fapte neprobate, fără să facă referire la Lege, dînd o apreciere eronată a probelor pertinente din dosar, denaturînd cererea apelantului și negînd prevederile legale, ceea ce a dus la emiterea pripită de concluzii pe care se bazează decizia. Erorile instanței au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale reclamantului, căruia pîrîtul i-a distrus afacerea prin tergiversarea intenționată a deblocării conturilor bancare care au fost blocate ilegal. Recurentului SRL „Transnet” i sa încălcat dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil și în termen rezonabil de către o instanță independentă și imparțială, deoarece a fost respinsă cererea reprezentantului și proprietarului SRL „Transnet” - Afanas Galina privind recuzarea judecătorului Maria Moraru care este vizată în procesul penal nr.238pr/14 din 12.11.2014 și în procesul penal nr.20140360426 în temeiul plîngerii înaintate de Galina Afanas.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 23 septembrie 2015, iar SRL „Transnet” a declarat recurs la data de 20 noiembrie 2015.

Materialele pricinii atestă expedierea deciziei instanței de apel la data de 05 octombrie 2015, conform scrisorii de însoțire (f.d. 115), însă date despre recepționarea acestuia lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat de SRL „Transnet” la 20 noiembrie 2015 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2015, este în termen.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărîre.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție verificând legalitatea actelor de dispoziție adoptate de către instanțele ierarhic inferioare le consideră neîntemeiate, rezultate din aprecierea incorectă a circumstanțelor pricinii și aplicarea eronată a normelor de drept material, fapt care constituie temei de casare a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri după cum urmează.

În conformitate cu art.192 alin.(1), (2) și (3) Codul de procedură civilă, pricinile civile se judecă în primă instanță în termen rezonabil. Criteriile de determinare a termenului rezonabil sînt: complexitatea pricinii, comportamentul participanților la proces, conduita instanței judecătorești și a autorităților relevante, importanța procesului pentru cel interesat. Respectarea termenului rezonabil de judecare a pricinii se asigură de către instanță.

Conform art. 1 alin. (1) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, scopul Legii este crearea în Republica Moldova a unui remediu intern eficient de apărare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, iar al. (2) stabilește că aplicarea și interpretarea termenilor din prezenta lege se fac prin prisma legislației naționale, a prevederilor Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

Conform art. 2 alin. (1) a legii enunțate mai sus, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanța de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege și de legislația procesuală civilă.

Articolul 6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale prevede că orice persoană are dreptul de a-i fi examinată cauza în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil, de către un tribunal independent și imparțial, stabilit prin lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

Examinarea cauzei într-un termen rezonabil trebuie raportată la fiecare caz în parte, luând în considerare durata procedurii, natura pretențiilor, complexitatea procesului, comportamentul autorităților competente și al părților, dificultatea dezbaterilor, aglomerarea rolului instanței și exercitarea căilor de atac.

La caz, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că la data de 27 ianuarie 2015, SRL „Transnet” a înaintat în instanța de judecată cerere împotriva Ministerului Justiției privind constatarea încălcării dreptului la examinarea pricinii în termen rezonabil și încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin încălcarea pretinsă, precum și a cheltuielilor de judecată.

Drept temei de înaintare a prezentei acțiuni a servit neexaminarea în termen rezonabil a cauzei intentată la acțiunea SRL „Transnet” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Botanica mun. Chișinău privind contestarea dispoziției nr. 0300044855

din 29.08.2012 a IFS Botanica mun. Chișinău de suspendare a operațiunilor bancare ale contribuabilului, încasarea prejudiciului material și restituirea în contul contribuabilului a sumelor sustrate nejustificativ și abuziv.

Colegiul indică că examinarea pricinii civile menționate supra a durat în perioada din 02.04.2013 până la 26 noiembrie 2014, fapt stabilit corect de către instanțele judecătorești inferioare.

În această ordine de idei urmează a se menționa, ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului precum că de fapt procedurile judiciare au durat o perioadă mai îndelungată și anume începînd cu 17.09.2012, deoarece din data menționată și pînă la data de 02.04.2013 reclamantul a depus două cereri de chemare în judecată, cu încălcarea normelor de procedură, fapt confirmat prin încheierile instanțelor de judecată de a nu da curs cererii și de restituire a cererii de chemare în judecată. Este de menționat că încheierile adoptate de instanțele de judecată în perioada 17.09.2012-11.01.2013 nu au fost contestate de către reclamant, sunt în vigoare și și-au produs efectele.

Respectiv, perioada 17.09.2012-02.04.2013 nu poate fi luată în considerare pentru aprecierea perioadei de judecare a pricinii, deoarece această perioadă însăși reclamantul nu a respectat prevederile legale depunînd cereri de chemare în judecată cu încălcarea procedurii stabilite.

Analizînd materialul probator, perioada aflării pricinii civile pe rolul instanțelor de judecată, complexitatea cauzei, precum și acțiunile participanților la proces, inclusiv a instanțelor de judecată, Colegiul totuși consideră că s-a produs o încălcare a termenului rezonabil de judecare a cauzei.

În speță, nu este vorba de o cauză complexă care ar putea justifica judecarea un termen îndelungat al pricinii.

Mai mult ca atît, prin actul administrativ contestat a fost blocată activitatea reclamantului, prin blocarea operațiunilor la conturile bancare ale acestuia.

Deci, este de menționat faptul că, instanțele de judecată, urmau să examineze cauza cu diligență, pentru a nu admite încălcarea dreptului judecării cauzei într-un termen rezonabil avînd în vedere obiectul litigiului.

Or, cauza în speță, este deosebit de importantă pentru activitatea recurentului – reclamant, cît și pentru existența întreprinderii în cauză.

De asemenea este de menționat că la judecarea pricinii civile la cererea SRL „Transnet” împotriva IFS au fost încălcate și unele norme imperative ce prevăd numirea cauzei pentru judecare.

Astfel, după cum rezultă din materialele cauzei, acțiunea depusă de către SRL „Transnet” a fost judecată în procedura contenciosului administrativ.

Conform art.22 alin.2 lit.c) al Legii contenciosului administrativ, în cazul punerii cererii pe rol, judecătorul dispune citarea părților pentru ziua primei înfățișări, care trebuie fixată în cel mult 10 zile de la data punerii cererii pe rol.

Reclamantul SRL „Transnet” a invocat că pricina civilă a parvenit la judecătoria Botanica, mun.Chișinău, după casarea încheierii de către Curtea de Apel Chișinău, la data de 09.09.2013, însă ședința de judecată a fost numită pentru data de 25.10.2013.

Aceste argumente nu au fost combătute de către pîrît, ba mai mult, au fost confirmate prin raportul asupra judecării pricinii întocmit de către judecătoria Botanica, mun.Chişinău.

Astfel, este cert stabilit că la numirea primei înfăţişări a fost încălcat termenul stabilit de Legea contenciosului administrativ.

De asemenea sunt fondate argumentele recurentului privind nerezonabilitatea duratei procedurii judiciare în circumstanţele cînd neîntemeiat, prin încheierea judecătoriei Botanica, mun.Chişinău din 08.04.2013 a fost restituită cererea de chemare în judecată a reclamantului, iar prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 24.06.2013, încheierea instanţei de fond a fost casată şi dosarul a parvenit pentru judecarea în fond la data de 09.09.2013.

Deci, în perioada 02.04.2013-09.09.2013 reclamantul nu a avut posibilitatea de a-şi apăra dreptul încălcat deşi apelase în instanţa de judecată.

Tot aici, este de menţionat că, încălcarea termenului rezonabil de judecarea a pricinii menţionate supra s-a manifestat şi prin redactarea peste termenul stabilit de legislator alături de hotărîrii primei instanţe, cît şi a deciziei instanţei de apel.

La caz, Colegiul reţine şi argumentul recurentului precum că, a recepţionat hotărîrea motivată a primei instanţe din 28.11.2013, peste 90 de zile, contrar prevederilor art. 236 alin. (6), (8) CPC, care stabileşte un termen de 15 zile pentru redactarea hotărîrii integrale şi în termenul de 5 zile pentru expedierea acesteia participanţilor la proces, încălcare procedurală admisă şi de către instanţa de apel.

Astfel, Colegiul consideră ca fiind justificată poziţia recurentului precum că, nu a beneficiat în temeiul art. 389 alin. (4) CPC de decizia integrală a instanţei de apel, deoarece alte înscrisuri care ar demonstra contrariul la materialele dosarului lipsesc.

În atare ordine de idei, instanţa de recurs conchide de a constata încălcarea dreptului recurentului la examinarea cauzei civile intentate de SRL „Transnet” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Botanica mun. Chişinău cu privire la anularea dispoziţiei nr. 0300044855 din 29 august 2012 de suspendare a operaţiunilor bancare ale contribuabilului, repararea prejudiciului material şi compensarea venitului ratat, în termen rezonabil, rezultat inclusiv şi din termenul de redactare a hotărîrilor motivate/integrale ale instanţelor ierarhic inferioare.

Cu referire la solicitarea recurentului privind încasarea sumei de 525000 lei cu titlu de prejudiciu material şi moral cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei, Colegiul consideră că este o pretenţie abuzivă, în condiţiile în care din conţinutul acţiunii civile nu este cert care totuşi este natura juridică a prejudiciului solicitat - material sau moral, inclusiv şi cuantumul separat al acestora.

Or, din moment ce recurentul a indicat suma în cauză şi a intitulat în ansamblu, ca fiind cu titlu de prejudiciu material şi moral, acesta urma să specifice expres şi să divizeze care este cuantumul sumei solicitate cu titlu de prejudiciu material şi respectiv cuantumul sumei solicitate cu titlu de prejudiciu moral.

În acest sens, Colegiul precizează că nu pot fi invocate solicitări cu privire la compensarea acestui prejudiciu, care ar fi un venit ratat rezultat din supraplătirea unor plăţi în bugetul de stat prin intermediul IFS Botanica mun. Chişinău, din motiv că este im posibil de a constata o legătură de cauzalitate între pretinsa violare a dreptului la examinarea cauzei într-un termen rezonabil şi pretenţiile materiale, atîta timp cît de

către recurent nu sînt confirmate prin probe concludente, pertinente, veridice, utile și legale prin ce se manifestă cunatumul pretenției în cauză cu justificarea sumei solicitate.

De asemenea, Colegiul menționează că, chiar și prevederile art. 4, alin. (1) din Legea nr. 87 din 21.04.2011 preved expres că, sarcina probațiunii lipsei de încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine Ministerului Justiției, iar sarcina de a dovedi suportarea prejudiciului material cauzat prin această încălcare și suportarea costurilor și cheltuielilor de judecată *îi revine reclamantului*, în speța – SRL „Transnet”.

Respectiv, pretenția înaintată de către SA „Transnet” privind încasarea prejudiciului material cauzat în urma constatării încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești urmează a fi respinsă ca neîntemeiată și neprobată.

Cu referire la solicitarea recurentului privind încasarea prejudiciului moral, Colegiul o va admite pe motiv că, însăși constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei, în speța dată, nu constituie prin sine o satisfacție morală echitabilă și suficientă pentru prejudiciu moral suferit de către recurent, avînd în vedere complexitatea cauzei, obiectul litigiului, importanța pentru reclamant a judecării pricinii, privarea de posibilitatea de a dispune de bunurile sale.

În consecință, Colegiul consideră că suma de 22000 lei va constitui o satisfacție echitabilă pentru reclamant pentru prejudiciul cauzat prin judecarea în termen nerezonabil a pricinii civile la acțiunea sa împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Botanica.

Referitor la costurile și cheltuielile de judecată, instanța de recurs notează că recurentul deși a formulat în textul cererii de chemare în judecată pretenția cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată suportate în mărime de 8000 lei, întru argumentarea acestora SRL „Transnet” nu a prezentat careva probe care ar demonstra suportarea reală a cheltuielilor solicitate.

Respectiv, pretențiile cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată se resping ca fiind neîntemeiate, deoarece la examinarea pretențiilor privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, aprecierea costurilor și cheltuielilor judiciare se face în dependență de probele prezentate de părți, de obicei prin documentele de plată și descifrarea orelor de lucru ale avocatului, tarifelor aplicate, precum și luarea în considerare a faptului că aceste cheltuieli să fie rezonabile ca cuantum.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că instanțele ierarhic inferioare în mod neîntemeiat au respins pretențiile recurentului-reclamant SA „Transnet” cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea pricinii civile menționate supra în termen rezonabil, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa integral decizia din 23 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău și hotărîrea din 02 aprilie 2015 a judecătoriei Buiucani mun. Chișinău și de a emite o nouă hotărîre de admitere parțială a acțiunii.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Transnet”.

Se casează decizia din 23 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 02 aprilie 2015 a judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Transnet” împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea pricinii civile în termen rezonabil și încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin încălcarea pretinsă, precum și a cheltuielilor de judecată, și se emite o nouă hotărâre prin care:

Se admite parțial acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Transnet” împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea pricinii în termen rezonabil și încasarea prejudiciului material și moral, precum și a cheltuielilor de judecată.

Se constată încălcarea dreptului Societății cu Răspundere Limitată „Transnet” la judecarea în termen rezonabil a pricinii civile înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Transnet” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Botanica mun. Chișinău cu privire la anularea dispoziției nr. 0300044855 din 29 august 2012 de suspendare a operațiunilor bancare ale contribuabilului, repararea prejudiciului material și compensarea venitului ratat.

Se încasează de la Ministerul Justiției în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Transnet” suma de 22000 (douăzeci și două mii) lei cu titlu de recompensă pentru prejudiciul moral cauzat.

În rest, pretențiile înaintate de Societatea cu Răspundere Limitată „Transnet” privind încasarea prejudiciului material și moral, precum și a cheltuielilor de judecată se resping ca neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală